

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Царево, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Петранка Ян. Бъкларова
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Гражданско дело № 20212180100572 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от „**“ ЕООД. с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: **, представлявано от Управителя М. М. Б., със съдебен адрес: **, чрез адвокат Р.О.- Адвокатска колегия – Бургас, срещу Община - Приморско, ЕИК по Булстат **, с адрес: **, представлявана от Кмета Д.Г., с която се иска от съда, да постанови решение, с което да осъди ответника, да заплати /да върне, да възстанови/ на ищеца, сумата в размер на 7500,00 лв. /седем хиляди и петстотин лева/, преведена от ищеца на ответника по банков път на 02.10.2018 г. по Фактура № **. и която сума представлява сума за цена на услуга „за присъединяване и ползване на общинска инфраструктура /улична мрежа, общински пътища, тротоарни площи и др./“, каквато сума не се дължи от ищеца на ответника и е неоснователно получена от ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на настоящата искова молба- 26.11.2021 год. до пълното изплащане на сумата. Да присъди на ищеца направените разноски.

С исковата молба са представени писмени доказателства.

Съдът е приел исковата молба и е постановил да се изпрати препис от исковата молба и доказателствата на ответника.

Ответника е получил съобщението и е депозирал писмен отговор в срок. В отговора на исковата молба, ответника счита предявения иск за допустим, но неоснователен. Ангажира писмени доказателства.

В исковата си молба ищеца твърди, че ищеца на 11.04.2018 г. е подал заявление вх. № ** г. до Главния архитект на Община Приморско, за съгласуване и одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж за обект: „Преустройство и реконструкция на съществуващи сгради в предприятие за преработка на сливи и бадеми в ПИ №**, в землището на с. Ясна поляна, община Приморско”. Сочи се, че поземления имот е с кадастрален идентификатор ** по кадастралната карта на с. Ясна поляна, местност „Край село”. Според исковата молба, по повод на цитираното заявление, ищцовото дружество е било уведомено от Община - Приморско, че за да получи разрешението за строеж, дружеството следва да заплати в полза на Община Приморско сумата в размер на 1550.00 лв. /хиляда петстотин петдесет лева/ за одобряване на проекта и за издаване на разрешението за строеж, както и сумата в размер на 7500.00 лв. /седем хиляди и петстотин лева/ представляваща „такса инфраструктура”. Според исковата молба, двете суми, са били заплатени от ищеца на ответника, по банков път, на 02.10.2018 г. Сочи се, че след заплащането на сумите е било издадено и исканото от ищеца разрешение за строеж - Разрешение за строеж № ** г. на Главния архитект на Община - Приморско. Според ищеца, тази сума е неоснователно събрана от страна на ответника и неоснователно е получена от ответната Община - Приморско, поради което и последната неоснователно се е обогатила с тази сума за сметка на дружеството, т.е. дължи връщане на сумата от 7500.00 лева.

Ответника, в отговора на исковата молба, оспорва изцяло предявения иск, като го счита процесуално допустим, но по същество- неоснователен. В отговора си ответника твърди, че между страните по делото, няма спор относно фактите. Според отговора на исковата молба, относно дължимите такси за исканите технически услуги, на дружеството е било изпратено писмо, в което е бил посочен реда за тяхното събиране от страна на общинска администрация и съответно размера на всяка една дължима такса. Според ответника, към него момент е следвало, да бъдат обжалвани посочените в писмото такси. Според отговора на исковата молба, в представената оценка за съответствие и изготвените части на инвестиционния проект, е било

посочено, че инвестиционната инициатива на ищеца, не предвижда единствено и само вътрешно преустройство, а дейности които по естеството си представляват реконструкция, съгласно §5 т. 44 от ДР на ЗУТ и същите не могат да бъдат приети като вътрешно преустройство на съществуваща сграда-като такива били посочени замяна на конструктивни елементи и основни части и изпълнението на нови такива. Ответника твърди, че след заплащането на дължимите такси и одобряването на инвестиционните проекти, е било издадено строително разрешение № ** година от Главния архитект на Община - Приморско, с което процедурата по заявленията на ищеца по разглеждане на инвестиционни проекти и издаване на строително разрешение е приключила. Сочи се, че таксите за технически услуги са задължителен реквизит за получаване на заявената услуга, а именно за съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за строеж, като за да бъде дължима таксата за всяка една от услугите е необходимо да е налице реалното предоставяне на услуга, която попада в кръга на дейностите, определени като компетентност на Общината. Според ответника, такава е била извършена в полза на ищеца, като са били разгледани и одобрени инвестиционни проекти и е било издадено разрешение за строеж от страна на Главния архитект на Община - Приморско. Ответника сочи, че сумата е правилно и законосъобразно определена, основанието за което е платена е налице, поради което и не се дължи връщането ѝ.

В съдебно заседание, ищеца се представлява от упълномощен представител- адвокат. Ангажира доказателства. Счита предявения иск за основателен и доказан и моли съда да го уважи изцяло.

Ответника се представлява от упълномощен представител- адвокат. Ангажира писмени доказателства. Счита предявения иск за неоснователен и недоказан и моли съда да го отхвърли изцяло.

След цялостна, поотделна и съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и след като съобрази разпоредбите на закона, съдът намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са в условията на главност и акцесорност, искове с правно основание в чл. 55, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

По допустимостта на исковете:

Съда намира, че исковете са предявени от лице, имащо правен интерес от тяхното предявяване, произтичащ от претендираните от него права, поради което те се явяват допустими и като такива следва да бъдат разгледани.

По основателността на исковете:

Разгледани по същество, исковете са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ЗЗД, който е получил нещо без основание или с оглед на неосъществено или отпаднало основание, е длъжен да го върне.

В разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ЗЗД, са учредени три фактически състава /Постановление № 1 от 28. V. 1979 г. по гр. д. № 1/79 г. Пленум на ВС/. Според първия подлежи на връщане полученото при начална липса на основание /*condictio sine causa*/. Според втория подлежи на връщане даденото с оглед на бъдещо основание, което не е могло да бъде осъществено /*condictio causa data non secuta*/. Според третия подлежи на връщане даденото с основание, което е отпаднало с обратна сила /*condictio infinitam*/.

В настоящия случай, не се спори между страните и се установява от приложените по делото доказателства- Заявление вх. № ** г. до Главния архитект на Община Приморско, Извлечение по банкова сметка на „**“ ЕООД при „Банка ДСК“ ЕАД, за периода от 01.10.2018 г. до 31.10.2018 година, Разрешение за строеж № ** г. на Главния архитект на Община Приморско, Фактура № ** г. на обща стойност 7500.00 лв. и Фактура № ** г. на обща стойност 1550.00 лв. с датата на плащане 02.10.2018 година, писмо с изх. № ** г. и Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община - Приморско, че: Ищеца е подал заявление до Главния архитект на Община - Приморско, за съгласуване и одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж за обект: „Преустройство и реконструкция на съществуващи сгради в предприятие за преработка на сливи и бадеми в ПИ №**, в землището на с. Ясна поляна, община Приморско“. Няма спор, във връзка с подаденото заявление, до ищеца е изпратено писмо, в което са посочени цените за исканите от ответника услуги. Не се спори, че ищеца е заплатил таксите за издаване на исканото разрешение, както и че разрешението е било издадено от ответната Община.

При така установеното, предявения иск се явява неоснователен. В случая, не е налице нито една от хипотезите на чл. 55, ал. 1 от ЗЗД- сумата да е получена от ответника при начална липса на основание, бъдещо основание, което не е могло да бъде осъществено, основание, което е отпаднало с

обратна сила.

Ответника е получил сумата при съществуващо основание- основанията за определяне на вида и стойността, на дължимата местна такса за исканата от ищеца услуга /към момента на подаване на заявленията и издаване на строителното разрешение/, са били действащата към него момент разпоредба на чл. 41, ал. 1, т. 8 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община - Приморско, във връзка с чл. 104 и чл. 105 от ЗМДТ (Обн. ДВ, бр. 117 от 10.12.1997 г. в сила от 1.01.1998 г.). В тази връзка, ответната Община правилно е определила вида и стойността на техническата услуга и коректно е била изчислена дължимата от ищеца такса.

Услугата, която е била поискана от ответника и цената за която услуга е била платена от ищеца, е била извършена изцяло от ответната Община- били са разгледани подадените от ищеца документи и на ищеца е било издадено исканото строително разрешение. Това, че ищеца- не по вина на Общината, а по своя усмотрение- не се е възползвал от предоставеното му разрешение и не е реализирал строителното мероприятие, за което го е получил, не влече задължение на ответника, да върне заплатените за издаването на разрешението суми.

Действително, в един по- късен момент, са били отменени част от разпоредбите на чл. 41, ал. 1, т. 8 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на Община - Приморско, с решение № 10098/ 01.07.2019 г. постановено по к.а.д. № 3370/ 2018 г. на ВАС, но тази отмяна е с правно действие занапред- от датата на отмяната 01.07.2019 г. и не е основание за връщане на вече платени такси.

Ето защо съдът приема, че предявените иски са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени изцяло.

В тази връзка, следва да бъде уважено и искането за заплащане на извършените от ответната страна съдебни разноски, които са в размер на 840,00 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от „**“ ЕООД, ЕИК **, срещу Община - Приморско, ЕИК по Булстат **, с които се иска от съда, да постанови решение, с което да осъди ответника, да заплати /да върне, да възстанови/ на ищеца, сумата в размер на 7500,00 лв. /седем хиляди и петстотин лева/, преведена от ищеца на ответника по банков път на 02.10.2018 г. по Фактура № **. и която сума представлява сума за цена на услуга „за присъединяване и ползване на общинска инфраструктура /улична мрежа, общински пътища, тротоарни площи и др./“, каквато сума не се дължи от ищеца на ответника и е неоснователно получена от ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на настоящата искова молба- 26.11.2021 год. до пълното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „**“ ЕООД, ЕИК **, да заплати на Община- Приморско, ЕИК по Булстат **, сумата от 840,00 лева за направени съдебни разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Окръжен съд- Бургас.

Съдия при Районен съд – Царево: _____